

Človek, ki je dobro ozemljen v »materialnem življenju«, blodi med praznimi policami v trgovini, kjer se trudi doseči blago, na katerem že visi napis »Prodano«. Na voljo so le izdelki nizke kakovosti, pa še za te je treba odšteti nemalo denarja. Namesto da bi preprosto pogledali v katalog in naročili zeleno, se ljudje vržejo v iskanje, stojijo v dolgih vrstah, se na vso moč trudijo preriniti se naprej in se zapletajo v spore s prodajalci in drugimi kupci. Konec koncev ne dobijo zelenega, težav pa je vedno več.

Taka žalostna realnost se poraja najprej v zavesti posameznika, nato pa se postopno uresničuje, prehaja v resničnost. Vsako živo bitje neposredno s svojimi dejanji na eni strani in z mislimi na drugi strani ustvarja *sloj svojega sveta*. Vsi ti sloji se nalagajo drug na drugega. Tako vsakdo vnaša svoj prispevek v oblikovanje resničnosti.

Vsak sloj sveta ima svoj nabor pogojev in okoliščin, ki vpliva in gradi način življenja posameznika. Ti pogoji so lahko zelo različni: prijetni ali le sprejemljivi, lahkotni ali zahtevni, dobronamerni ali agresivni. Seveda je pomembno, kje se človek rodi, v kakšnem okolju odrašča. Pozneje se življenje človeka v večjem delu razvija skladno z odnosom, ki ga ima posameznik do sebe in resničnosti, v kateri živi. Doživljanje sveta določa poznejše spremembe v načinu življenja. **V resničnosti se uresniči tisti sektor prostranstva različic, katerega scenarij in okrasje ustrezajo usmerjenosti in značilnostim misli človeka.**

Rečemo lahko, da pri oblikovanju posameznega sloja igrata vlogo predvsem dva dejavnika: na eni strani zrcala – notranja namera in na drugi – zunanja namera. Neposredno delovanje človeka vpliva na predmete snovnega sveta, njegove misli pa uresničujejo v resničnosti tisto, česar do tedaj še ni bilo.

Če je človek prepričan, da je na tem svetu vse najboljše že razprodano, tedaj ostanejo za njega v »trgovini« samo prazne police. Če je prepričan, da je za dobro blago nujno stati v dolgi

vrsti in zanj drago plačati, se prav to tudi dogaja. Če so pričakovanja pesimistična in polna dvomov, se ti zagotovo izkažejo za upravičene. Če človek pričakuje, da bo naletel na neprijetne ljudi, se ti njegovi občutki uresničijo. Toda če človeka spreleti nedolžna misel, da je življenje zanj prihranilo vse najboljše, se tudi to uresniči. Tako posameznik z načinom mišljenja oblikuje svoj sloj sveta. Žal večina ljudi ne razume, kako se to dogaja.

Človek stremi k temu, »da bi bilo vse tako, kot hočem jaz«. Za to poskuša uporabiti preprosto načelo: kamor bom obrnil, tja se bom peljal; kjer bom pritisnil, tam se bo upognilo. Toda človek obrne v eno smer, največkrat pa ga odnaša v neko povsem drugo.

Ali ni že čas, da se zamislimo: če resničnost ni v skladu s pričakovanji, pomeni, da moramo izbrati drugačen pristop. Morda se podreja povsem drugačnim zakonom? Toda ljudem se ne ljubi ustavljati se in ozreti se okoli sebe. Raje trmoglavo rinejo naprej po svoji pameti.

Rezultat take »dejavnosti« porodi sloj sveta, v katerem »ni nič tako, kot sem hotel«. Prav nasprotno, veliko stvari se zgodi tako, »kot si nisem želel«. Resničnost se zdi čudna, muhasta, neubogljiva ...

Pogosto nas navda občutek, da nam svet namerno noče ustreči. Videti je, kot da neka neznana sila privlači neprijetnosti v naše življenje. Bojazni se uresničijo, najslabša pričakovanja se zgodijo. Nenehno nas zasleduje tisto, česar ne maramo, čemur se želimo v življenju izogniti. Zakaj se to dogaja?

Teorija transurfinga pojasnjuje, zakaj se dogaja, da »dobite tisto, česar nočete«, še posebno, če si nečesa močno ne želite. Če nekaj sovražite iz srca ali se nečesa zelo bojite, pomeni, da vam bo zunanja namera prav to »priskrbela« v velikih količinah.

Energija misli, ki se rodi v enosti duše in razuma, spremeni možnost v resničnost. Rečeno z drugimi besedami, sektor prostranstva različic, ki je skladen z značilnostmi miselnega

sevanja, se uresniči, če so čustva duše vsebinsko enaka mislim razuma.

Vendar to ni edini vzrok uresničenja najslabših pričakovanj. V resnici je normativ – življenje brez težav. Vse teče gladko in prav, če se pomikamo v toku različic, ne da bi rušili ravnovesje.

Narava noče brez potrebe razmetavati energije, v svoji biti tudi nima zlih namenov. **UBUTRAWA**

Nezaželene okoliščine in dogodki se zgodijo kot posledica presežnega potenciala, ki kazni energijsko sliko okolice, odvisni odnosi pa dogajanje še poslabšajo.

Presežni potencial se pojavi, ko se kateri koli lastnosti pripisuje pretirana pomembnost. Odvisni odnosi pa se med ljudmi ustvarjajo, ko začne človek primerjati sebe z nekom drugim in vzpostavljati pogojene odnose, kot na primer: »Če boš ti naredil to, potem bom jaz tako.«

Presežni potencial sam po sebi nima neprijetnih posledic do trenutka, dokler izkrivljena ocena obstaja nenamerno, sama po sebi. Toda takoj ko se postavi umetno visoka ocena enega objekta v primerjavi z drugim, se pojavi polarizacija, ki spodbudi veter sil ravnovesja.

Sile ravnovesja se trudijo odpraviti nastalo polarizacijo. Njihovo delovanje je največkrat usmerjeno proti tistemu, ki je ustvaril polarizacijo.

Naštel bom nekaj primerov nenamernih potencialov: ljubim te; rad imam sebe; sovražim te; samega sebe ne maram; jaz sem dober; ti si slab. Take ocene so samozadostne, ker ne temeljijo na primerjavi in nasprotjih.

Naštel bom še nekaj primerov potencialov, ki so zgrajeni na odvisnih odnosih: ljubim te pod pogojem, da tudi ti ljubiš mene; rad imam sebe, ker sem boljši od vas vseh; ti si slab, ker sem jaz boljši; jaz sem dober, ker si ti slab; samega sebe ne maram, ker sem najslabši od vseh; zoprni si mi, ker nisi takšen kot jaz.

Razlika med prvo in drugo skupino ocen je zelo velika. Ocene, ki temeljijo na primerjavi, vedno porodijo polarizacijo. Sile ravnovesja odpravljajo to nepravilnost tako, da ustvarjajo trke nasprotij. Enako se med seboj privlačita nasprotna pola magneta.

To je vzrok za vse neprijetnosti, ki tako vztrajno silijo v naše življenje, da je videti, kot bi bilo namerno. Na primer, pogosto se v zakonskem paru združita na prvi pogled neskladni osebnosti, kot bi si bili namenjeni za kazen. V vsakem kolektivu se vedno najde vsaj en človek, ki bo šel z nečim vsem drugim na živce. Murphyjevi zakoni, po naše »smola«, so enake narave.

Polarizacija kazi energijsko sliko in spodbudi vrtnec sil ravnovesja, zaradi katerega odsev resničnosti ni pravilen, kot bi odseval iz ukrivljenega zrcala. Človek ne razume, da se je patologija pojavila zaradi motenj v ravnovesju in se zato poskuša bojevati z zunanjim svetom, namesto da bi odpravil polarizacijo.

Pravzaprav je treba le izpolniti osnovno pravilo transurfinga: *dovoliti sebi biti sam svoj in drugemu, da je drugačen*. Svet morate izpustiti iz svojih rok na vse štiri strani. Popustiti morate prijem.

Bolj ko vztrajate pri svojih željah in zahtevah, močnejši je magnet, ki privlači prav nasprotno. Dogaja se dobesedno tole: svet držite za vrat, on pa se upira, ker se želi osvoboditi.

Pritiskati in vztrajati na svojem je brez pomena, okoliščine se bodo samo še poslabševale. Namesto tega raje zavestno spremenite svoj odnos do okoliščin skladno s pravili transurfinga.

Če pogledamo s strani, ali se vam ne zdi nenavadno dejstvo, da Murphyjevi zakoni sploh obstajajo? Zakaj, kje so vzroki za to, da se svet tako zlobno vede do nas? Ali pa so to le domneve in predsodki? Nikakor ne, izkušnje povedo svoje in tega dejstva ne moremo spremeniti. Na srečo model transurfinga ne razkriva le vzroka nastanka omenjene zakonitosti, temveč tudi pojasnjuje, kako se ji je mogoče izogniti.

Pravilo transurfinga deluje brez napake. Kdor mu sledi, se otrese številnih težav neznanega izvora. Samo popustite prijem in prenehajte »držati svet za grlo«, videli boste, takoj bo postal prijazen in ubogljiv.

No, tisti, ki »ne bo popustil«, bo hodil po svetu in kot kakšen magnet privabljal k sebi vse nasprotno od svojih hotenj. Toda pogosta smola še ni vse, kar vas doleti. Takoj ko se nasprotja srečajo, njihovo nasprotovanje začne stremeti k stopnjevanju.

Znani zakon enotnosti in boja nasprotij, katerega bistvo se kaže v njegovem poimenovanju, se je že spremenil v »šolsko« znanje. Volga se izliva v Kaspijsko morje, Misisipi pa v Mehiški zaliv. Toda ni vse tako preprosto. Zakaj se ne bi vprašali, zakaj sploh obstaja tak zakon?

Vzrok za enost nasprotij smo že pojasnili: s trkom nasprotij sile ravnovesja vzpostavljajo ravnovesje. Zakaj pa se nasprotujoči si strani nenehno bojujeta?

Zdi se, da bi moralo biti prav nasprotno: trčili sta druga ob drugo, se nevtralizirali in morali bi se umiriti. Toda nasprotji bosta »jezili« drugo drugega tako dolgo, da se bosta »stepli«. Če nihče ne bo ločil vročekrvnežev, se bo »pretep« kar naprej obnavljal.

Primer je pri roki. Sami lahko pritrđite, da vam gre svet kar pogosto na živce, seveda vsakemu po svoje in v različni meri. Na splošno pa je bistvo tako: če vas v tem trenutku nekaj lahko vrže iz ravnovesja, se bo to kot zanalašč tudi zgodilo.

Kaj se v resnici dogaja? Če vas je nekaj vznemirilo, potolklo, zaskrbelo, so se vaši živci vsaj malo napeli. In tedaj se zagotovo v povezavi z vašo vznemirjenostjo pojavi nekakšen nebodigatreba, ki začne govorčiti in poskakovati naokoli tako, da se strune vaših živcev še bolj napenjajo. Postajate vse bolj nervozni, nebodigatreba pa še bolj stopnjuje svoje vsiljevanje.

Obstaja veliko načinov povečanja razdraženosti. Vzemimo, da se vam nekam zelo mudi in se bojite, da boste prepozni. Nebodigatreba takoj zaploska in vzklikne: »Gremo!«

Od tega trenutka naprej dela vse proti vam. Ljudje se vam nastavljajo na pot, vi pa jih nikakor ne morete prehiteti. Hitro bi radi prišli skozi vrata, tam pa se znajde skupina počasnežev, ki komaj premikajo noge. Na cesti se okoliščine in dogajanje ponavljajo. Kot bi se vse zarotilo proti vam. Zagotovo lahko nekaj pripišemo svojemu doživljanju razmer – kadar hitimo, nas obide občutek, da se je svet okoli nas upočasnil. Toda kažejo se tudi znaki v prid prejšnji predpostavki: dvigalo ali avto se pokvari, avtobus ima zamudo, na cesti se promet zgosti – to je že bolj podobno nekakšni zlonamerni objektivnosti.

Lahko navedemo še drugačne primere. Če ste napeti in vas kaj skrbi, bodo ljudje okoli vas počeli prav tisto, kar vas najbolj draži, čeprav bi si vi v takem trenutku želeli, da vas vsi pustijo na miru.

Otroci postanejo preveč razigrani, čeprav so bili še malo prej mirni. Nekdo začne poleg vas cmokati in glasno goltati hrano. Različni ljudje se vam motajo pod nogami in vam pripovedujejo o svojih težavah. Z vseh strani se vsiljujejo motnje. Če nekoga nestrpno čakate, bo ta zagotovo dolgo zamujal. Če želite biti malo sami, si bodo ljudje podajali kljuko. In tako naprej.

Bolj ko ste razdraženi, močnejši postaja zunanji pritisk okoliščin. Močnejša je napetost v vas, bolj vas nadlegujejo ljudje. Zanimivo je, da se ljudje do vas tako vedejo nenamerno. Sploh ne pomislijo, da bi vas kaj podobnega lahko motilo. Kaj je vzrok za takšno vedenje?

V psihologiji nezavednega je veliko belih lis. Naj bo še tako čudno, toda v večini primerov ljudi vodijo nezavedni motivi. Nenavadno je nekaj drugega – *dejavna sila, ki oblikuje nezavedne motive, je zunaj človeka, ne znotraj njegove psihe.*

Te sile so nevidne, vendar resnične energijsko-informacijske biti, ki jih poraja miselna energija živih bitij, to so nihala. O nihalih je veliko napisanega v prvi knjigi o transurfingu. Vedno se pojavijo tam, kjer se je mogoče nahraniti z energijo konflikta.

Nikar ne mislite, da so te biti zmožne misliti in delovati z zavestno namero. Nihala, podobno kot pijavke, čutijo polarizacijo kot motnjo v energijskem polju in si prizadevajo prisesati se tam. Toda niti to ni zelo strašno.

Strašno je to, da nihala ne črpajo le energije konflikta, temveč nekako prisiljujejo ljudi, da se vedejo tako, da bi bilo te energije vedno kolikor mogoče veliko.

Prizadevajo si, da bi ta energija uhajala na vse strani. Nihala vlečejo ljudi za nevidne nitke in ljudje se podrejajo, kot bi bili marionete. Kako uspeva nihalom vplivati na motivacijo ljudi, še ni jasno, vendar so v tej svoji dejavnosti zelo učinkovita.

Jasna zavest človeka za nihala ni dostopna, vendar jih to ne moti, saj jim povsem zadošča vpliv na našo podzavest. Praviloma vsi ljudje v določeni meri spijo v budnosti. Veliko stvari dela človek samodejno, brez premisleka, ne da bi se zavedal: »V tem trenutku ne spim in se jasno zavedam, kaj delam, zakaj to delam in zakaj to delam prav tako in ne drugače.«

Posebno nizka je raven človekovega zavedanja, ko je doma ali v množici. V domačem okolju človek ne čuti potrebe po povečanem samonadzoru, vede se zelo sproščeno, skoraj drema. V odnosih z ozkim krogom drugih ljudi je zavest močno aktivna in zasedena s samonadzorom. Ko pa se človek znajde v množici, postanejo njegove reakcije spet spontane in poleg vsega padejo še pod močan vpliv delovanja vse množice.

Za prikaz delovanja nihala bomo vzeli preprost primer: na ulici hodite za neznancem, ga dohitite in nato poskušate prehiteti. Takoj ko se namerite, da ga boste prehiteli po levi strani, naredi pred vami hodeči človek po naključju korak v levo, kot bi vam želel pregraditi pot. Poskušate ga prehiteti po desni, vendar tudi on usmeri svoj korak bolj desno.

Kaj je prisililo neznanca spreminjati smer hoje? Ni vas videl in popolnoma vseeno mu je, ali ga želite prehiteti. Morda pa je

nekako zaslutil na hrbtu, da se mu nekdo bliža, in nagonsko ni hotel spustiti »nasprotnika« naprej? Tako razmišljanje se ponuja kot na dlani, vendar v resnici ni tako. Med živimi bitji v naravi, če že govorimo o nagonih, se »želja po boju« vedno pojavi, kadar okoliščine privedejo nasprotnika v položaj, da si gledata iz oči v oči. Nihalo je tisto, ki sili neznanca, da stopa v stran.

Ko človek hodi, ne razmišlja, kako naj stopa, da bi hodil povsem naravnost. V tem pogledu njegova zavest spi, zato se smer njegovih korakov včasih nenamerno odkloni levo ali desno. Motivacija, torej izbor smeri, je podzavestna in se v tem trenutku ne nadzoruje, kar pomeni, da je morebiti odprta za nihalo.

V tem trenutku vi dohitite neznanca pred seboj in ga poskušate prehiteti. Pravzaprav je to konflikt, čeprav povsem mizen. Da bi povečalo energijo konflikta, nihalo prisili neznanca, da naredi nehoteni korak v stran, vam zapre pot in tako zaostri situacijo.

Vedeti morate, da nihalo ne deluje namerno, saj nima oza-veščene namere. Enako nezavedno opravljajo svoje delo sile ravnovesja. Še enkrat poudarjam – gre za določene procese, katerih mehanizem še ni pojasnjen. To ni na razumu temelječe delovanje biti. Tukaj samo opisujemo posamezne pojave in zakonitosti narave energijsko-informacijskega sveta.

Nobenega smisla ne bi imelo razmišljat, katero nihalo deluje v opisanih okoliščinah, od kod se je vzelo, kako mu vse to uspeva izpeljati in kaj se pravzaprav dogaja na energijski ravni. Ne bo nam uspelo temeljito odgovoriti na vsa ta vprašanja. Pomemben je samo najpomembnejši sklep: če sile ravnovesja staknejo nasprotja, *nihala naredijo vse, da bi se okrepila energija nastalega konflikta. Takšen je zakon nihala.*

Neskončni boji nihal, bodisi v obliki družinskega prepira bodisi oboroženega spopada, potekajo skladno s tem zakonom. Če se je pojavilo nasprotovanje, bodo šli v nadaljevanju

dogodki v smeri stopnjevanja konflikta, ne glede na dejanske okoliščine in navidezno spravo.

Kjer deluje zakon nihala, zdravi razum nima nobene moči. Prav zato se dejanja posameznikov, kakor tudi držav, pogosto zdijo povsem brezglava. *V konfliktnih situacijah so motivi človeka v oblasti nihala.*

Zato opažamo tako nenavaden učinek, ko se nam zdijo naša dejanja iz preteklosti kot nekakšne sanje: »Kje sem takrat imel glavo? Zakaj sem moral ravnati tako?« Zato, ker je človek deloval brez zavedanja svojih dejanj. Šele pozneje, ko zavest ni bila več pod zunanjim vplivom, dobijo vsi dogodki primerno oceno.

Sorodni duši se prepirata in končno razideta, ker sta človeka prepričana, da sta njuna značaja preveč različna. Toda veliko je bilo tudi srečnih trenutkov, ko je vse teklo lepo. Nenadoma pa se brez opaznega vzroka partner spremeni in se začne vesti sovražno. Nemogoče je povezati njegov prejšnji in sedanji odnos. Zagotovo so vam znani taki primeri.

V resnici ne gre za to, da bi se eden ali drugi spremenil. Partner se začne vesti za drugega povsem nesprejemljivo zato, ker ga v to sili nihalo.

Nihalo upravlja s podzavestnimi motivacijami dveh, ki si v nečem nasprotujeta. Njegovo upravljanje je usmerjeno v krepitev energije konflikta. Človek se sploh ne zaveda, kaj ga sili v spor. Pogosto deluje povsem nelogično in neprimerno.

Še posebno močan je ta učinek v nepojasnjeno krutih kaznivih dejanjih. Pozneje, na klopi za obtožence, storilec pogosto opisuje svoje dejanje z besedami: »Kar nenadoma me je nekaj obsedlo.« In to ni laž, resnično se je zgodilo tako. Tudi za storilca se je vse zgodilo nepričakovano, dogodka se spominja, kot bi šlo za strašne sanje.

Te sanje postanejo še bolj globoke, če se pozornost ujame v zanko. V specifičnih združbah, na primer v vojski, posebnih

skupinah ali sektah, se ustvari ozračje z določenimi vedenjskimi in miselnimi vzorci. To deluje »suspavalno« in podzavestno odpre za zombijevo delovanje nihala. Takrat se lahko dogajajo stvari, ki se, gledano s strani, zdijo povsem nesprejemljive ali nemogoče.

Zakaj ljudje s takim sovraštvom ubijajo druge le zato, ker se ti priklanjajo pred drugim bogom? Koga to tako zelo moti? Ljudje v vojnah trpijo pomanjkanje in več sto, več tisoč jih umre. Kam je izginil samoohranitveni nagon? Spopade za bogastvo in ozemlje je mogoče razumeti, toda kako pojasniti bojevanje za prepričanje?

Ideja o miru je blizu vsakemu človeku. Kljub temu se vojne nadaljujejo. Ideja enega boga je nesporna. Tu je še ideja dobrote, pravičnosti, enakosti – naštevali bi lahko še dolgo. Vsi vse razumejo, pa kljub temu zdrava pamet ne deluje in zmaga zlo. Od kod se jemlje to zlo?

Univerzalni vir zla so nihala. Zadostuje malo opazovanja in povsem jasno postane tole: kar koli se dogaja pri nasprotovanju česar koli čemur koli, proces se vedno giblje v smeri povečevanja energije konflikta. Četudi boj potihne, premirje ne traja dolgo in spopad se kmalu razplamti s še večjo močjo.

Obstajajo različna nihala in tudi destruktivna so v različni meri. Številna med njimi sploh niso škodljiva. Nihalo transurfinga, na primer, je potrebno za to, da bi se kar največ ljudi zamislilo nad vprašanjem, kaj se v resnici dogaja na svetu.

Ne gre za to, da bi popolnoma odpravili vsa nihala, ne verjamem, da bi bilo to sploh mogoče. Bistveno je, da človek preneha biti marioneta in začne delovati ozaveščeno tako, da te strukture uporabi sebi v prid. Kako se je mogoče znebiti njihovega vpliva?

Morate se zbuditi in ozavestiti, kako poskuša nihalo manipulirati z vami. Če razumete, kaj se dogaja, ste že na polovici poti do zmage. Moč vpliva nihala je obratno sorazmerna

zavedanju človeka. Nad vami bo imelo moč tako dolgo, dokler boste spali v budnosti.

Prva zadeva – nikar ne sodelujte v rušilnih bojih nihala, če ne gre za vaš osebni interes. Če ste sredi množice, morate zapustiti oder, sestiti v dvorano med gledalce in se vprašati: »Kaj delam tukaj? Ali so moja dejanja zavestna? Zakaj to počnem?«

Prebuditev iz sanj v budnosti mora biti povsem jasna, kot je navedeno v prej omenjenih vprašanjih: »V tem trenutku ne spim in se jasno zavedam, kaj delam, zakaj to delam in zakaj to počnem tako.« Če se boste tako ozavestili, bo vse prav. Če ne, pomeni, da boste v vsaki, celo zelo majhni konfliktni situaciji padli v vlogo marionete.

Situacija je bolj zapletena, kadar vas nekaj draži. V takem primeru bo nebodigatreba nagajal toliko časa, kot bo trajala vaša živčna napetost. Običajno to pomeni, da je nihalu uspelo ujeti v zanko vašo pozornost. Da bi se znebili nihala, vam mora postati vseeno za neprijetno okoliščino. Seveda je to težko doseči.

Recimo, pri sosedih na ves glas vrtijo glasbo, ki je vi ne prenašate. Vaša naloga je, da se kakor koli »odtrgate« od nihala. Skoraj nemogoče se je prisiliti, da bi ostali v taki situaciji mirni. Nobenega smisla ne bi imelo dušiti svoje občutke. Namesto tega moramo svojo pozornost zaposliti z nečim drugim.

Poskušajte poslušati svojo glasbo, toda ne na ves glas, temveč le toliko, da malce prekrijete sosedovo. Izmislite si še kakšno drugo možnost za preusmeritev pozornosti. Če vam bo uspelo zaposliti misli z nečim drugim, se bodo tudi sosedi kmalu umirili.

Enako delujte tudi v drugih primerih. Če se je pojavil nadežni nebodigatreba, to pomeni, da je vaša pozornost padla v zanko. Potegnilo vas je v igro nihala, katere cilj je povečanje energije konflikta. *Da bi se znebili zanke, morate preusmeriti pozornost na nekaj drugega.*

Vse to ni tako zapleteno. Gre za to, da nečesa ne počnete »zanalašč«, če ste ozaveščeni in prenehate spati v budnosti. Čeprav se lahko zazdi, da je vse, kar sem zapisal, popolna norost. Razumem, da se je težko sprijazniti z mislijo, da nekakšne biti lahko upravljajo z nami. Ali boste to znanje sprejeli ali ne, je stvar osebne odločitve. Ni vam treba slepo verjeti. Sami opazujte in si ustvarite mnenje.

To je kratek pregled koncepta transurfinga. Če vam bo pri delu z načeli v nadaljevanju kaj nerazumljivo, je najbolje, da vzamete v roke osnovno serijo knjig *Transurfing realnosti*, ki je sestavljena iz petih stopenj.